

TALE

4. november 2011

Beskæftigelsesministerens tale til samrådsspørgsmål
F (Sanktioner/ungeydelse/udsættelser)

J.nr. 2011-0014425

5.kt/alh/aih

(Det talte ord gælder)

Samrådsspørgsmål F:

”En analyse fra Københavns Kommune peger på, at bl.a. de hårde sanktioner overfor kontanthjælpsmodtagere og den lave ydelse til unge under 25 år er nogle af hovedårsagerne til en fortsat stigning i antallet af udsættelser jf. ”Udsættelser I: Stadig flere sættes på gaden i København” fra Information den 12. oktober 2011. Vil ministeren i forlængelse heraf tage initiativ til:

- at fjerne sanktionerne over for kontanthjælpsmodtagere, der står i fare at blive sat ud af deres bolig?
- at afskaffe den lave ydelse til unge under 25 år?”

Svar:

Det er aftalt, at det er mig, der starter.

Lad mig først slå fast, at jeg synes, at det er meget trist og dybt problematisk med den voldsomme stigning af folk, som sættes på gaden i København.

Når folk mister deres bolig, bliver de sociale problemer endnu større, og det får selvfølgelig konsekvenser i forhold til særligt børnene, som er en meget sårbar gruppe, men også i forhold til at komme i arbejde eller uddannelse. Det er udtryk for, at den politik, der har været ført ikke har været god nok.

Det skal vi lave om på.

Regeringen vil derfor lave en reform af kontanthjælpsområdet. Vi afskaffer først og fremmest de særligt lave ydelser på kontanthjælpsområdet. Vi mener nemlig ikke, at fattigdom fremmer beskæftigelse. I stedet skal vi sikre, at de ledige får bedre hjælp til at komme videre enten i job eller i uddannelse.

Jeg vil dog holde fast i princippet om, at man som kontanthjælpsmodtager skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. De ledige, som *kan, skal* deltage aktivt i at komme tilbage til eller tættere på arbejdsmarkedet. Vi skal ikke lave en reform, der gør, at folk bliver længere på kontanthjælp.

Men når der stilles krav til kontanthjælpsmodtagerne, skal de selvfølgelig kunne opfylde disse krav. Der skal derfor tages udgangspunkt i den enkelte kontanthjælpsmodtagers situation. Kontanthjælpsmodtageren skal have et individuelt tilbud, som kan bringe ham eller hende tættere på eller tilbage til arbejdsmarkedet. Og de skal have hjælp til at få løst de sociale og sundhedsmæssige problemer, der eventuelt måtte være.

Men for at sikre at kontanthjælpsmodtagerne aktivt opfylder deres pligt til at stå til rådighed, er det vigtigt, at der er en konsekvens ved at udeblive fra samtaler og tilbud eller sige nej til job. Det, synes jeg, kun er rimeligt.

For de udsatte kontanthjælpsmodtagere har kommunerne altid skullet vurdere, om der er forhold, der gør, at de *ikke* skal have en sanktion. Det kan fx være svær psykisk sygdom eller svære sociale problemer.

Der skal kun gives en sanktion til denne gruppe af kontanthjælpsmodtagere, hvis det fremmer deres rådighed, og dermed deres mulighed for at komme tættere på arbejdsmarkedet.

Hvordan vi bedst tager hånd om kontanthjælpsmodtagere med sammensatte sociale problemer vil derfor have en central plads i regeringens overvejelser om en reform af kontanthjælpsområdet. Vi skal tage fat på og sikre bedre hjælp til at løse de forskelligartede problemer, som denne gruppe har.

Vi skal finde løsninger, der kan nedbryde grænserne mellem forvaltningerne og have et fælles mål om at sikre disse borgere den hjælp, der er behov for. Både den sociale indsats og beskæftigelsesindsatsen skal tænkes ind.

Og så må vi se på, om der er noget i sanktionsreglerne vi skal gøre bedre, så kommunerne også tager de socialfaglige hensyn, de skal til de kontanthjælpsmodtagere, der er langt fra arbejdsmarkedet.

For så vidt angår ungeydelsen, så har vi haft en ungesats i rigtig mange år, fordi unge under 25 år på kontanthjælp skal ligestilles med unge, der er i gang med en uddannelse og får SU.

En højere kontanthjælp må ikke stå i vejen for, at en ung bliver motiveret til at tage en uddannelse, alene fordi forsørgelsesgrundlaget bliver mindre.

Når man er mellem 18 og 30 år, så er det vigtigste at få sig en uddannelse. Derfor er det vores tanke at lave en *uddannelsesret* og *-pligt* for denne gruppe. De skal i gang med en uddannelse.

Hvis de unge træder direkte ind på arbejdsmarkedet, vil mange af dem jo gøre det som ufaglært arbejdskraft. Så får de ofte svært ved at bide sig fast på arbejdsmarkedet. De risikerer at næste gang, der skal fyres folk, så er det dem der ryger først.

Derfor skal vi klæde de unge bedre på til de udfordringer de møder på arbejdsmarkedet ved at motivere dem til uddannelse.

Regeringen er meget opmærksom på de problemstillinger, der er hos de udsatte kontanthjælpsmodtagere samt hos de unge. Regeringen er derfor også meget optaget af, hvordan vi sikrer den bedste indsats for disse grupper.